

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. P. Paludu v trestnej veci obvineného **K. B. , pre trestný čin lúpeže spolupáchatel'stvom** podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. augusta 2009 v Bratislave dovolanie obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11. januára 2006, sp. zn. 3 To 357/2005, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku dovolanie obvineného K. B. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 13. mája 2005, sp. zn. 4 T 53/2004, bol obvinený K. B. uznaný za vinného z trestného činu lúpeže spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. zák.“) na tom skutkovom základe, že

s obžalovanými E. B., J. B. a ml. A. B. dňa 3. júla 2003 v čase okolo 01:00 hod. v rodinnom dome v O., spoločne fyzicky napadli Z. B. nar. X. tým spôsobom, že E. B. mu strhla z tváre okuliare zn. Polariod a potom ho trikrát udrela päťou do oblasti ľavého oka, následne K. B. sa na neho zaháňal sekerou, ktorú na jeho pokyn priniesol a podal mu do ruky obžalovaný ml. A. B., pýtal od neho 2 000 Sk a potom ako Z. B. ušiel do vedľajšej miestnosti, ho všetci štyria chytili, kopali a päťami udierali do chrbta, tváre, krku a kričali, aby im dal peniaze, pričom po chvíli sa mu podarilo ujsť na dvor, kde sa za ním rozbehol K. B. a ml. A. B. a títo mu vykrútili ruky, z ruky mu strhli náramkové hodiny zn. Rusuran, z ucha zlatú náušnicu s príveskom v tvare obdĺžnika a tiež sa mu snažili z vrečka vytrhnúť peňaženku, ktorú pevne držal rukou, pri ktorom konaní obžalované E. B. a J. B. napádali poškodeného ležiaceho na zemi a od tohto konania upustili až po príchode susedov, pričom následne mu

vrátili aj jeho batožinu, nachádzajúcu sa v predmetnom rodinnom dome, odkiaľ mu ale odcudzili ľadvinku, v ktorej mal kartičku k účtu vedenému v T., púzdro s adresami, fotoaparát zn. KODAK, mobilný telefón zn. NOKIA 3510i, I., 2 ks farebné filmy KODAK. walkman zn. AIVA, 3 ks audiokazety, 2 l malinovky, 3 kg suchej salámy, 1 kg masti, 1 ks kuchynský nôž a 1 ks porcelánový hrnček, čím svojím konaním spôsobil Z. B. škodu vo výške 6 785 Sk a poranenia, a to mnohopočetné pomliaždenia na hlave, krku a hrudníku s odreninami, podvrtnutie krku, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť v trvaní sedem dní,

a spolu so Z. F. dňa 9. marca 2004 v čase okolo 22:30 hod. v dome č. X. s úmyslom získať cudziu vec fyzicky napadli P. S., nar. X., po predchádzajúcich nezhodách, ktoré mal P. S. s E. B., nar. X., ohľadom mobilného telefónu, ktorý mu nevrátili, pričom K. B. udel P. S. rukou do tváre, v dôsledku čoho tento spadol na zem, kde ho spoločne K. B. a Z. F. kopali do celého tela, aj hlavy, pričom sa mu vyhrážali, že ho zabijú a prehľadali mu vrecká na nohaviciach, vrecká na vetrovke, ktorú mal odloženú na stoličke, tašku a ruksak, odkiaľ mu zobrali rôzne veci, okrem iného aj finančnú hotovosť 3,45 zlotých a 61,50 Čk, čím mu spôsobili škodu vo výške 3 364 Sk a zranenia, a to viacpočetné pomliaždenie tváre, krvácanie z nosa, tržnú ranu hornej pery s dobou práceneschopnosti tri až päť dní.

Za to mu bol podľa § 234 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 35 ods. 4 Tr. zák. uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradený do druhej nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 boli obvinení K. B. a Z. F. povinní nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému škodu vo výške 2 000 Sk. Podľa § 229 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 súd so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodeného na konanie vo veciach v občianskoprávných.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 11. januára 2006 zamietol podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolanie obvineného. Podľa názoru krajského súdu vykonal okresný súd všetky dostupné dôkazy, tieto správne vyhodnotil a dospel tak k správnym a úplným skutkovým zisteniam. Krajský súd nezistil pochybenie ani vo výroku o uloženom treste odňatia slobody.

Proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu podal obvinený K. B., prostredníctvom obhajcu JUDr. E. V., dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por. Naplnenie týchto dovolacích dôvodov videl obvinený v tom, že skutky uvedené v rozsudku nemožno považovať za úplné a stručné, ako to má na mysli § 120 a nasl. Tr. por. Priebeh skutku vznikol ako cigánska roztržka bez úmyslu lúpežného prepadnutia poškodeného. V celej trestnej veci bol nôž najdôležitejším dôkazom, ktorý však nebol zaistený. Práve preto nemohla byť potom preukázaná vina (aj) obvinenému, keď po vystupňovaní roztržky do bitky bol obvinený ako aj ostatní obžalovaní ohrozovaní nožom cudzou osobou - poškodeným. Z dôkaznej situácie vyplýva, že nešlo o lúpežné prepadnutie, ale o vzájomnú bitku, ktorej motívom bol aj záujem B., S. a F. o pohlavný styk s J. B..

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby Najvyšší súd v zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11. januára 2006, sp. zn. 3 To 357/2005, ako aj rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 13. mája 2005, sp. zn. 4 T 53/2004, a tomuto prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval rozhodol.

K podanému dovolaniu obvineného sa písomne vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen, ktorá považovala rozhodnutia súdov za správne a zákonné, a z tohto dôvodu dovolanie obvineného za nedôvodné. Navrhla preto, aby dovolací súd dovolanie obvineného K. B. ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.), a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.).

Výkladom vyššie uvedeného zákonného ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. možno dospieť k jedinému záveru, a to že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, je totiž určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, ale nie k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. Tieto nemôže dovolací súd dopĺňať ani naprávať.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolacie námietky obvineného K. B. sa vôbec nedotýkali právneho posúdenia zistených skutkov, ani skutočnosti, že bolo rozhodnutie založené na dôkaze, ktorý nebol vykonaný zákonným spôsobom, ale naopak, priamo a konkrétne spochybňovali skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa.

Nemohol preto Najvyšší súd postupovať inak, ako takéto dovolacie námietky obvineného vyhodnotiť ako práve také, ktoré sa len formálne, ale nie obsahovo dotýkali uplatnených dovolacích dôvodov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, preto so zreteľom na viazanosť dôvodmi dovolania podľa § 385 Tr. por. a pre uvedené nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por. odmietol dovolanie obvineného K. B. na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 19. augusta 2009

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová